

עֵרְרָה

עֵרְרָה
עֵרְרָה
עֵרְרָה
עֵרְרָה
עֵרְרָה

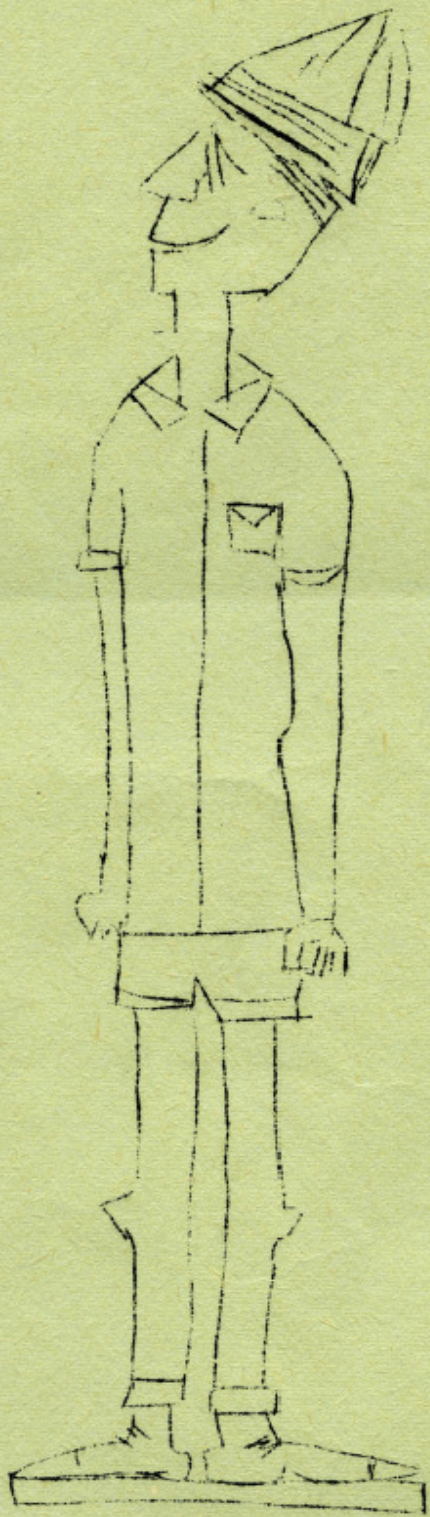

טלון

חברות
הילדים
בספר המורה

אדר - נסן
תשכ"א

Handwritten signature

ד ב ר ה מ ע ר נ ח
=====

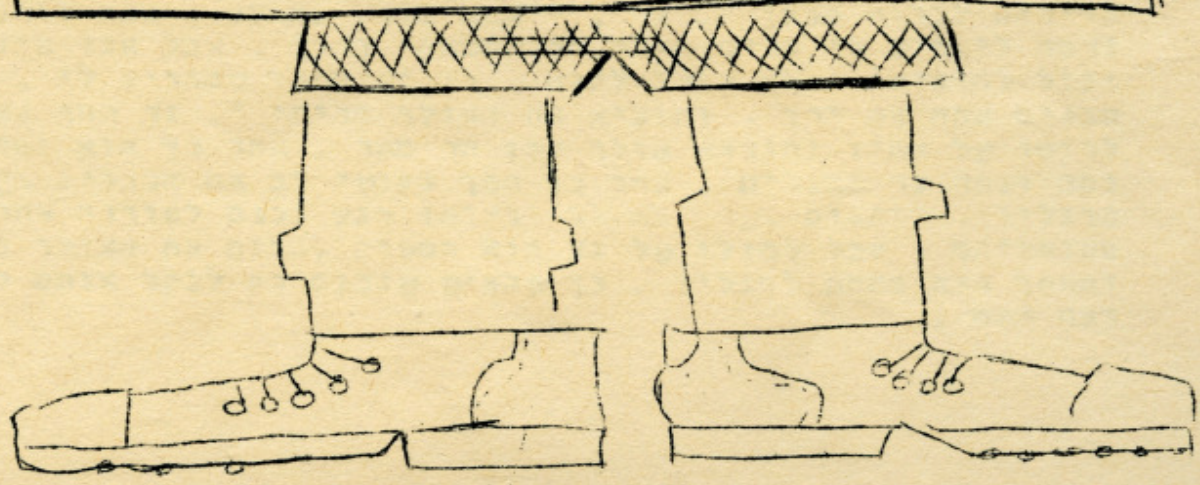
אנו מביאים לפניכם , את העתון הרביעי
במספר של חברת הילדים בכפר הנשיא . עתון
זה הוא העתון הראשון של חברת הילדים שיצא
בדפוס .

את עלוננו הראשון הוצאנו לאור בתאריך
6 לאוקטובר 1960 , והקראנו אותו לפני
הורינו בחגיגת סוכות .

את העתון השני הוצאנו לאור בחדש נובמבר
1960. אותו תלינו על לוח המודעות , כעתון
קיר .

עלוננו השלישי הוצא לאור בינואר 1961 ,
וגם הוא הוצא בתור עתון קיר .

את עלוננו הרביעי הנכט רואים עתה לפניכם .
אנו מאחלים לכם הנאה גדולה בקריאתו .

בעיר אחת ברוסיה גר ילד כבן שבע, ולו היתה אם, שלוש אחיות ואח. הם היו משפחה דלה מאד. מעשה זה קרה בזמן מלחמת העולם הראשונה. נסע ילד זה, ששמו היה גד, יחד עם אמו, שלוש אחיותיו ואחיו; כולם היו בוגרים ממנו והוא הצעיר בין כולם. הם היו צריכים לברוח מארצם כי אויב ארצם גרש אותם מארצם לארצות אחרות, ומשם עוד הפעם למקום אחר. אמו חל גד נעשה הולנית במשך הזמן הזה, בעוברם מארץ לארץ ומעיר לעיר. לאחיותיו ולאחיו של גד לא היו הזדמנויות לשבת ולהנפש.

אחרי שעברו כעשר ארצות מתה עליהם אמם. לכן האחות הבכורה נחשלה אצל אחיה ואחיותיה כאלו היתה אמם, אפילו היתה רק בת שבע לשרה שנה. המסת אחים ואחיות אלה, אהבו אהבה עזה אחד את השני, ביהוד אחרי מות אמם. אחרי האסון הזה הם הפסיקו את מנוסתם, כי הם מצאו לעצמם מערה קטנה ושם, עמוק בתוך המערה, גדלו עצי כרי ושם גרה אישה באה בימים אשר נתנה לילדים לגור במערה. שם הם גרו מסנה, וקבלו אוכל מאה הזקנה. היא היתה טובת לב, ולא היתה רגזנית.

אבל בכל זאת אחותו הבכירה של גד אמרה, כי עליהם להגיע לאוסטרליה, בה גרה אחת מדורותיהם. כאשר עזבו את המערה, התגנבו עד לסדות והיערות, אשר ממוץ לעיר. הם הלכו כסעתיים, אבל פתאום שמעו "תרימו ידיים", ובולל שהם יבחנו, מיד נפלו לארץ והתעלפו.

כאשר האחות הבכורה התעוררה, מצאה כי לקחו ממנה את גד ואח דן (האח השני). היא מאד נבהלה ומיד העירה את שתי אחיותיה, והן החלו לרוץ כמו מטורפות לכיוון ששם ראו עקבות. הם רצו ורצו עד שהתעייפו, ישבו לנוח ואכלו מעט מן הצידה שהיתה להן. הן החתילו להתיאש ולבכות, וכבר אמרו לחזור לארצם ולמות בידי האויב.

בינתיים היו גד ודן בידי האויב. אנשי האויב התאכזרו אליהם, ונתנו להם ליות הצי כוס מיט ביחד, והצי פרוסת לחם דקה וצנועה, וחצי זר דק. הם ישנו כמעט כל היום, וכחאום אמר גן לדן: "אתה יודע מה אנחנו צריכים לעשות? אנחנו צריכים לברוח מכאן". גד, "אתה צודק בהחלט, אתה יודע מה? נדמה לי שיש לי בניס אולר חד שמצאתי ברוך, אבל אני אינני יכול להוציאו. לא אוכל לקום, כי יש משהו שמפריע לי, לכן תכניס אתה את ירך, ותוציא את האולר מניסי". גד דחף את ידו לכיסו של אחיו והוציא אולר קטן חד מאד. אחר כך הוא נסה לניס. נסה ונסה עד שהליות. אחר כך דחף בקוסי רב את הכבלים אשר ברגליו, והתאום נכנס האולר וביאתו רגע נכנס לאורוה אחד מהוסייהם, אבל למולו של גד הוא הפסיק לחסות את האולר בידו והחתיך היה מתחת לרגליו. כך שהאיש שנכנס רק לבקר אותם לא ראה זאת.

אחרי שהאיש יצא משם החלו ג' ודן לבכות משום שרק לגד היתה האפשרות לברוח, אבל ג' אמר לדן: "אחי, אני לא אברח בלעדך, לכן אל תפחד". מחוץ בכי ג' לטף את האולר, ופתאום קבל החך באצבע וכרגע שקבל את החך, אמילו סזה טאב לו, הוא החל לשמוח ואמר לדן: "דן, אל תבכה יותר, האולר איננו שבור לגמרי, הוא רק שבור למחצה, עכשו אני אחתוך לך את הכבלים שברגליך ואז נברח". וכך באמת עשה. הוא החך לדן את הכבלים שברגליו ואמר: "עתה אנו צריכים להחיעץ, מה נעשה עכשו". כך הם הסבו וחשבו והחיעצו כל היום עד שהגיע הלילה, והם ראו שכל הפנסים בצריפונים של אנשי האויב כבר כבו, ואז אמר ג' לדן: "אנחנו נקום, נקח שני סוסיים, וננסה את מיהם כדי שלא ישו רעש ואז נעלה עליהם, ונדהר לכיוון סמטת באנו, ואולי נמצא את אחיותינו". וברגע שגמר לדבר הוריץ מרגליו את הכבלים, וגם מרגליו אהיו, והם קמו ביעז ולקחו שני סוסיים כפי שהכינו. עשרו אותם בידה ועלו כל אחד על סוס, והחלו לדהור בטקט בטקט עד שכבר לא ראו את מחנה האויב, ואז הם דהרו מהם ונסתהגיעו לעץ. ג'ד ירדו ויחיבו לנוח, וטם הם ראו חרמיל מוכר להם מאד. הם הסתכלו בחוץ החרמיל ולא נגעו בסוכ דבר, ופתאום שמעו קול סיחה נסיים מאחורי העץ. אהר כך הם ראו שלושה ראטיים מאחורי העץ, ומטם יצאו שלוש נסיים, שהסתכלו בהם במחד, והתאום נפלו ג' ודן על צאורי האיסה המוגרה ונך הם נשארו דקה או שתיים, אהר כך הבקו את היגור. הנסיים מאד נבהלו, והחלו לצעוק עד שנוכחו לדעה ששני בנייט אלה הם ג' ודן אחיהן.

אהר כך האדוה הגדולה נחנה להם לאכול, ובאותו הורן הבנייט ספרו לאחיותיהם את כל פנודותיהם בזמן שהם היו אצל האויב. אז עלו כולם על הסוסיים ודהרו לכיוון הנמל. ובדרך הם מצאו מערה והחליטו להסאר שם לשנה וחצי ולאכול מעצי המרי שהיו שם, ולשוחח מהמעין שובע מחוץ המערה. אחרי שהם היו שם שנה וחצי נולדו לסוסיים ארבעה סיחיים קטנים, ובגלל זה הם היו צריכים להסאר עוד תקופה במערה. אחרי שעברה תקופה זו הם אמרו שהם מוכוודים לעזוב את המערה ולהגיע לאוסטרליה בפה דוח האפטרית כי דודתם גרה שם, ואנח זמרה להם שהם צריכים להגיע לאוסטרליה ואמילו נחנה להם את הכוובת. וכמוקר נאסר האיר היום, הם וכבו על הסוסיים הלאה, עד לליר ששם היה נמל.

בזה שהם הגיעו לנמל לא היה די, כי לא היה להם כסף להסכיר טחינה ככדי להגיע לאוסטרליה ופתאום אמר דן: "יש לנו ארבעה סיחיים. למה לא נמכור אותם?"

דן, אמרה אדומו הגדולה, "אתה צודק. בואו ונלך לבעל אדוזה שיקנה אותם בסכום גדול ומה נסכור לנו טחינה ושני מלהים שייקחו אותנו לאוסטרליה". תיכף שהיא גמרה לדבר הם הלכו לכל מיני בעלי אדוזה ואף אחד לא היה מוכן לשלם הרבה כסף עד שהגיעו לאחד שאמר שהסיחיים טובים מאד והוא קנה אותם בכסף רב.

הילדים לקחו את הכסף והאכר שאל אותם מה הם מתכוונים לעשות אחריו .
 הם ספרו לו , והוא אמר שהוא מחייב את עצמו לקחת אותם לאוסטרליה .
 הוא לקח אותם ומצא להם בעיר הנמל מלון שם הוא שכר שני חדרים , אחד
 לו ואחד לילדים . הוא אמר להם שעד תאריך מסוים הם צריכים לקנות
 בגדים ולהיות מוכנים . והם אמרו שזאת הפעם הראשונה מאז כשש שנים
 לא ישנו במיטות רכות כאלה בבית יפה כזה , והם מאד שמחו .

הבגדים שהם קנו היו הבגדים הזולים ביותר שיש לא נשאר להם
 הרבה כסף. אחרי יומיים האיכר לקח אותם והלכו לגמל ושם האיכר החל
 לחפש מישהו וכשהוא חזר הוא חזר יחד עם עוד שני אנשים , שני מלחים
 שהיו צריכים לקחת אותם בספינה , לאוסטרליה . הם עלו על הספינה
 וקבלו תא שינה , גם האיכר הטוב נסע אתם בכדי לראות שיגיעו בשלום
 לדודתם , וגם הסוסיט כבר היו על הספינה .

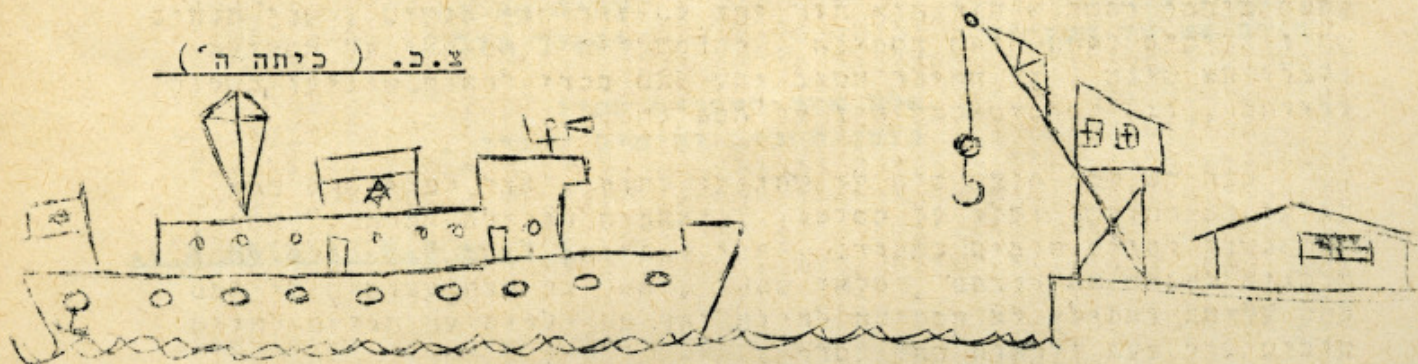
ככה הם שטו חודש שלם עד שהגיעו לחוף . אבל לפני שהם ממס
 הגיעו הם התלבשו ועלו על הסיפון , והאחות הבכירה אמרה : " אהה ,
 עתה נשוב לחיים טובים כמקודם , אני ואחיותי ואחי " . כולם עמדו
 מוכנים לפגוש את דודתם , מלאי שמחה , אבל גם קצת עצובים כי אמם
 מתה עליהם ואפילו לא הספיקה להיות יחד עם ילדיה עד הגיעם לחיים
 טובים עוד פעם ולראות שהם בסדר .

כאשר הגיע השעה לרדת מהספינה הם ירדו יחד עם האיכר . תיכף
 כשהם ירדו , האיכר רצה לקחת אותם למסעדה ולפחות לשתות , אבל
 הילדים לא רצו . הם רק רצו להגיע כבר לדודתם . אף על פי שרכבו
 על הסוסיט לח להם כשעה עד שמצאו את העיר . אחר כך , עד שהם
 מצאו את הרחוב לקח עוד חצי שעה , ועוד רבע שעה למצוא את הבית .

כשהם מצאו את הבית הם חיכו למטה והאיכר הלך לחפש את הדודה .
 אחרי כעשר דקות האיכר חזר בלויח הדודה אל הילדים . הילדים אצו
 מיד וחבקו אותה . הדודה לקחה את הסוסיט ושמה באורוה של שכנתה
 שהיתה שם באותו הרגע . אחר כך הדודה הכניסה את כולם הביתה
 ונתנה להם לאכול ולשתות כי הם היו רעבים . אחרי שעתיים האיכר
 אמר שהוא מוכרח לנסוע בחזרה אל ילדיו ואשתו , אשר הרחק מעבר לים .
 הילדים לא הסכימו אבל בכל זאת הוא נסע והילדים הודו לו בכל נפשם .

כך חיו הילדים חיי אושר ושמחה , אצל דודתם כל ימי חייהם .

צ.כ. (כיתה ה')

אחד מסיפורי המשק בימינו שעברו

בזמן התפתחות המשק
בסנחו הסביעית ,
עבדו בקלות וחטק
לפני שיצרו את רויח .

והנה מתחיל הספור
על גננת ופעוטים
בסנתם החמיסית
שנצלו בנסיים .

בוקר אחד , בהיר ויפה
יצאו הפעוטים לטייל ,
לעמק מנסורה העזוב ,
ולכל פעוט ביד חיתול .

במחצית הדרך
עת ירדו בצהלה ,
פגשו בערבי
המאמין באללה .

הפעוטים לא פחדו
כי ידעו ;
הערבי שכן צפרים
בכפר טובה מעולט .

הערבי רץ מכוהל וקרא :
- רוצו הביחה מהרה
הסורים יורים
מסוכן בסביבה .

הגננת נבהלה
אך לפעוטים מה איכפת
ניחנה פקודה לרוץ למעלה
והם רצים בלי כל בהלה .

בהגיעם אל הקיבוץ
הגננת רצה למזכירות
ולמא"ז בבהלה
ספרה את כל המעסיה .

ובו ברגע כה פתאום
האזעקה
וכולט למקלטים
מתינוק ועד נסיים .

והמא"ז לא יסקוט ולא ינוח
עד היוודע למסורה .
וכשהמקרה כולו ידוע ,
באו בג'יפ בדהרה .

הקצין מוציא מסקפת
ועל סולט עולה .
ומסתכל ומביט
ועל פניו שאלה נסקפת .

הקצין למפקדה חזר
וטלפון הריס ביד
טלפן קצת ואז חזר ,
ועל פניו חיוך מוזר .

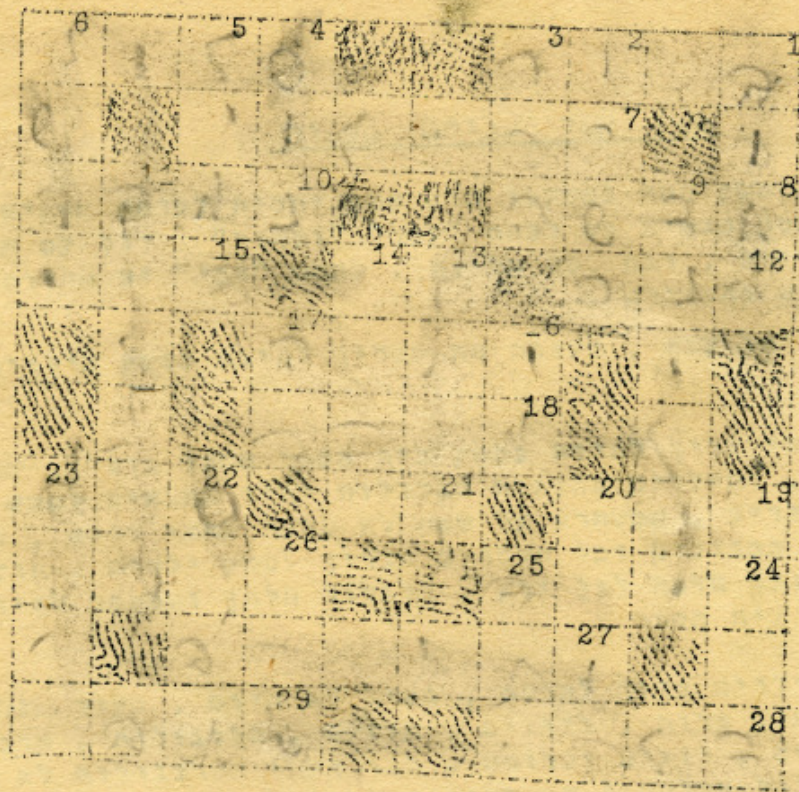
וכשראה את כולם
למוצא פיו מחכים ,
צחק בקול גדול
ומפיו נתזו רסיסים .

כי מה קרה בסוף הוברר
בעמק חייליט ערכו מסדר
פתאום ראו ערביט רועים
וחטבו אותם לסורים בוגדים .

על הערביים ירו
בבהלה הם ברחו
ערבי אחד התחיל למשק לעלות
כי חשב שסורים הם שהתחילו לירות .

וטפר לגננת
את מה שחשב ,
שהיה מעסיה
וספור כזב .

אלה אחד הדבריט שהיו ,
בזמן השנים והימים שעברו .

מ.ג.ו.ו.

- (1) שעשוע (4) חדר לקבלה אורחים /7 שחקן ממכבי ת-א (8) לא ישנה
- (10) נתן סיבה לדבר (12) שמחה וששון (13) חל של מים (15) כאב
- (16) נחלה, קבלה רכוש (18) מי שנותן סחורה לקונה במחיר (19) אמן
- במלאכה הטיד וטיוד (21) הלך מן הדרך (22) בהמה המשמשת לרכיבה
- (24) חכך ושרט בצפרניו . . ער צלע שלו (27) בולטת (28) עיר
- הבירה של הודו (29) אל חלכי .

מ.ג.ו.ו.

- (1) אדם שיש לו זכות בחירה (2) עיר הבירה של פולין (3) חלש
- (4) ארץ במזרח הרחוק (5) נתן פעוריקס (6) בעל אשה (9) אהיו של רפי
- לוי (11) סרט תצלומים נע המשקף על הבד (13) סחון (14) לקנות שמני
- (16) שטח עצום של מים מלוחים (17) התנסאות טבעיה של אדמה (19) כמי
- במשתחה בתפילה (20) מחזה, חזיון (22) שנה את הדברים והרחיקם מן
- האמה (23) לכי הצידה (25) אדוק (26) שרף , להט .

י.ב.ח + מ.ל. (בתת ו.)

בין היותרים נכונה יוגרל פרס מתוצרת מסק הילדים .

משק והוי בבי"ט בעמיד

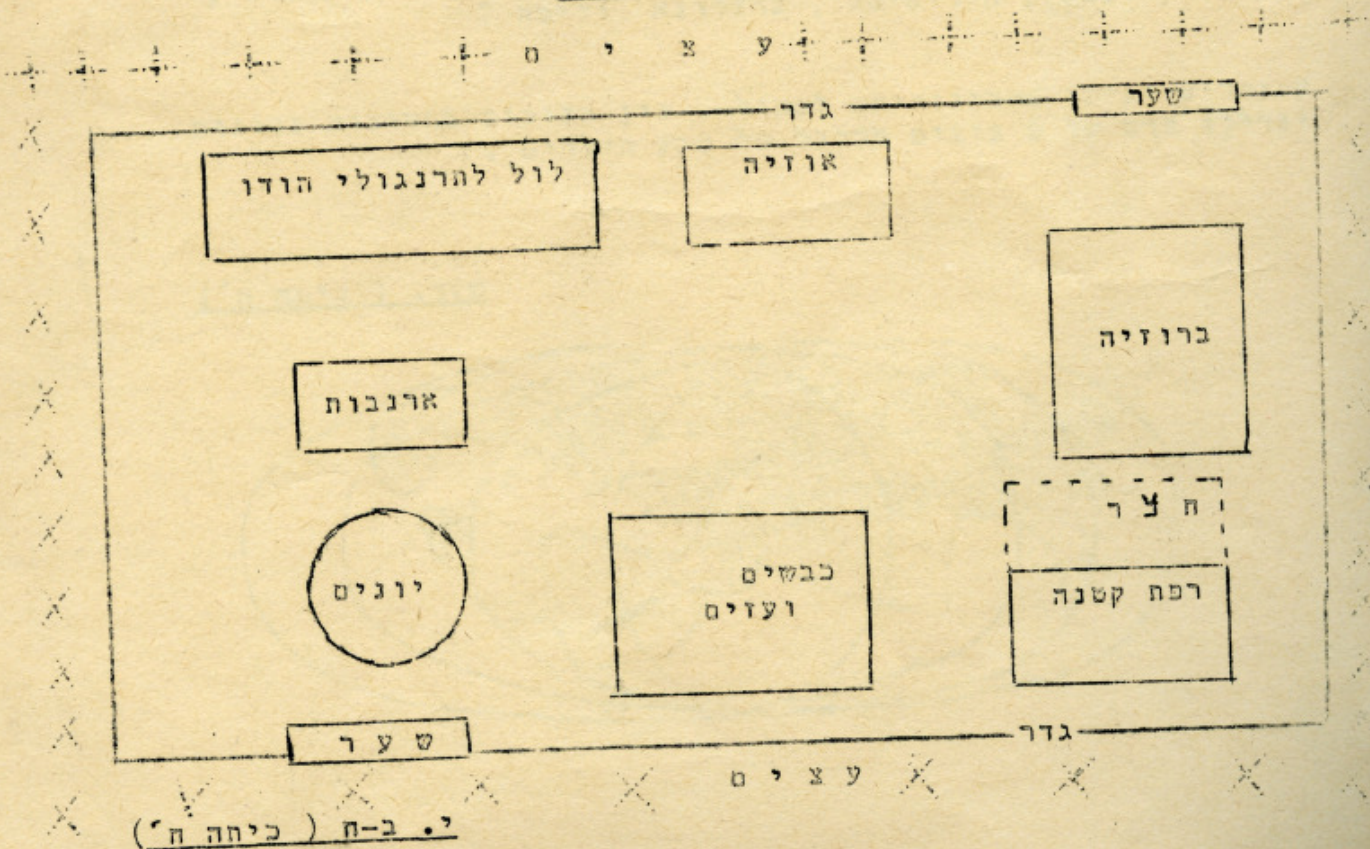
היום, משק החי במשקנו הוא קטן יחסית לעומת משקים אחרים. במשק החי בכפר הנשיא יש לכתח "עפר" "זעשור": לול עם חרנגולות אווזים וברוזים, וגם כמה שליות. לכתח "צבי" יש שליות ויהיו בקרוב ארנבות ואווזים.

כל זה יחד קצת, לעומת מה שצריך להיות במשק הילדים בכפר הנשיא.

לפי דעתי צריך להיות במשק בית הספר משהו גדול, שכל הכחות משוחפות בו, והילדים מהכחות הגדולות יהיו אחראים למשק. צריך להיות משק ילדים, שמשחרע על שטח לא פחות מחצי דונם, ועל השטח הזה יבנו את הבנינים וכל הדברים שצריך למשק ילדים. חוץ מזה צריך לפחות שני דונם אדמה לגן ירק, ולגדול הלחן ואספסת להיות, ולכל העופות במשק בית הספר.

במשק הילדים צריך להיות, נגיד לא היום, בעוד שנה-שנתיים, כבשים, עזים, פרות, ברווזים, אווזים, חרנגולות, חרנגולי הודו, ארנבות וספנים, יונים וכדומה. לפי דעתי החרנגולות לא צריכות להיות בתוך לול משלהם; הן צריכות להסתובב בכל השטח ולנקות את העזים והכבשים וכו'. סדור העבודה במשק הילדים צריך להיות כך: שהילדים מהכחות הנמוכות יעבדו בבקר בגן הירק ובמשק של החיות והעופות ושהילדים מכתות הייחוד גבוהות שיעבדו בענפי המשק, יעבדו אחד או שנים מכל כתת אחרי הצהריים במשק הילדים בכפר הנשיא.

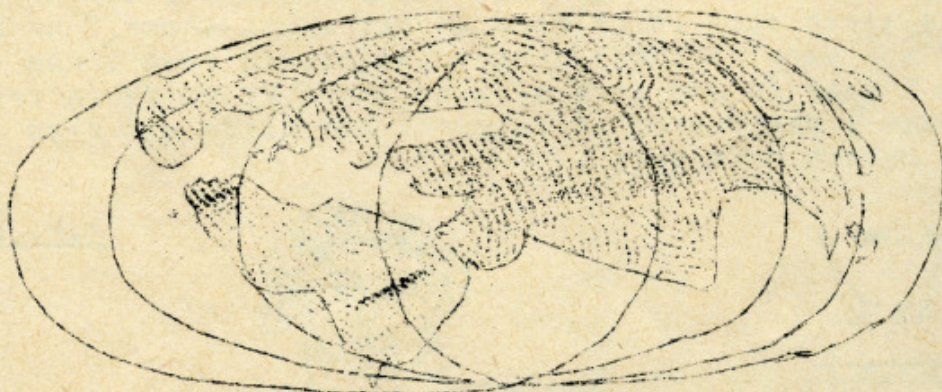
תכנית משק והוי

ת י ד ו ן ג י א ו ג ר פ י

1. (ארץ אשר עוספת חצי ארץ, בירת הארץ העטופה ליסבון. מה שם שתי הארצות?)
 2. (ארץ בצורת מגף?)
 3. (ארץ אשר הכי מזרחית בעולם, מה שמה?)
 4. (מה שם הנהר אשר חוצה את ברזיל ומסתיים בפרו?)
 5. (מה בירת קובה?)
 6. (איזו ארץ קרה מאד, והכי רחוקה מישראל?)
 7. (איזה שם יש לנהר, אשר חוצה את כל אורך רוסיה?)
 8. (איזה הר הכי גבוה: באירופה? בעולם? בישראל?)
 9. (איזו ארץ משתרעת על החלק הששי של פני העולם?)
 10. (מה השם שנותנים לשבדיה, נורבגיה ודניה ביחד?)
 11. (איזה שם אחר יש להולנד?)
 12. (על איזה נהרות יושבות הערים הללו: לונדון, פריז ורומא?)
 13. (באיזה מקומות נימצאות הערים הללו: מונטריאול, קנברה, אוקלנד, רבאט, הירושימה, ברצלונה ולימה?)
- הפותרים יגישו פתרונותיהם לשאל. בין הזוכים בחשובות נכונות יגרילו פרס של 6 ביצים מהלול של משק הילדים.

ש.ר. (כיחה ה')

ה צ נ צ נ ה ה א ג ר ד ה

מעשה שחיה כך . ילדה אשר שמה עליזה רצתה כל וייה צנצנת פרחים משלה . יום אחד כאשר שחקה בכדור, והכדור נפל והתגלגל על המדרכה בכיוון מלונח הכלב , פחדה עליזה שהכלב יתפשהו, ורצה בכל כוחה להפסו . אך פתאום נתקלה באבן ונפלה . כאשר קמה ראתה בחוץ סבך של צמחים דבר נוצץ . הסתכלה וראתה שזו צנצנת אדומה עם קישוטים צהובים שובי לב. הילדה נתפתתה מיד ליצר הרע אשר בחוכה, ולקחה את הצנצנת . לרגע חשבה שאולי זה של אמה; אך היא מיד סילקה את המחשבה הזו, ולקחה את הצנצנת . היא הצפינה אותה בארון צעצועיה מאחורי על צעצועיה . (למרות שלא היו לה צעצועים רבים) וכך היחה לה צנצנת (למראית עין) והיא שמחה בה מאד .

ימים עברו, והצנצנת שככה בארון, ועליזה המטיכה לשחק בה. אך יום אחד כאשר באה לבית הספר , ראתה שהמקום על ידה ריק . היא הסתכלה איה חברתה למכתבה, וראתה אותה בפינה , פניה החיוריים כבושים בקרקע . היא שאלה מדוע חברתה לא יושבת, וסיפרו לה כי היא גנבה סיכה יפה מאמה . עליזה החוירה . היא נזכרה בצנצנת ובמחשבה שסילקה אותה . היא החיטבה על כסאה וחיכתה לשעור בכליון עיניים (אילו ידעה מה יהיה בסיעור לא היחה מחכה לו כל כך) . המורה בא לכיתה והתחיל בסעור . הוא פתח בדבריו כך " הלמידותי הנחמדות , אתן רואות כאן את תמר בפינה ; אפשר לכן את קורות גנבתה " (וכאן הוא הדגיש את המלה האחרונה) . הוא פנה לילדה המבוגרת בכתה: " דורה , ספרי את פרשת הגנבה של תמר" . דורה התהילה לספר . "תמר ראתה סיכה יפה על הארון , היא ידעה שזו סיכתה של אמה . אך הסיכה שבתה את לבה, והיא לקחתה . כאשר רצתה אמה לענוד את הסיכה ולא מצאתה , חזרה בתמר . אבי תמר לקח את תמר על ברכיו, ושאל אותה אם היא יודעת דבר על הסיכה . תמר נבהלה מאד והודתה . "ועכשו", אמר המורה, " תמר תקבל את עונשה " . הוא קרא לתמר אליו, ואמר לכיתה את עונשה. " תמר חתוב אלף פעמים -אסור לי לגנוב- , ולא תלך לסרט אשר יהיה היום " . עליזה נרעדה כולה , היא החוירה והאזימה חליטות. הכל מסביבה הסתובב , היא שמחה לסוף הסיעורים שתוכל ללכת הביתה .

הגיע הלילה. עליזה לא יכלה להרדט, ורק לפנות בקר נרדמה . היא חלמה חלומות מבועיתים . כשהתעוררה, היה כבר בוקר . היא התלבשה והתכוננה ללכת לבית-הספר . אמה קראה לה לארוחת בקר , אך היא לא יכלה לאכול . " מה יש לך עליזה?" שאלה האם . עליזה לא יכלה להתאפק, ופרצה בבכי וספרה לאמה את הכל . אמה נחמטה. " את מצאת מציאה אשר צבדה לי", ועליזה הביאה את הצנצנת לאמה . האם נשקה לה ואמרה " חטאך לא היה גדול הפעם, אך הסמרי לך לא לעשות כדבר הזה עוד הפעם" . עתה הרגישה עליזה, כאילו אבן נגולה מעל ליבה . אך כמה נעימה ההרגשה שהלב שהור .

י.ר. כיתה ה'

" הגוינוט קייט בלב של הארט "

היום היה קצח מעונן ,
ולאדון היה בלב קצח חם ,
למה- אתם שואלים ?

יום אחד בין הערבים ,
בין הערב לצהרית ,
איט אחד התהלך .

כי גנבה גנב !
הוא ראה צמיד
של אשה עסירה
תלוי בחדרה , וחמד הצמיד
ויהי שלו לחמיד .
וכך אנו אומרים !
א ס תיקחי (תיקח)
דבר לא שלך ,
מצפונך יגיב על כך .
בראותך איט קורא בעתון
על גנבה, או מיטהו
ידבר על גנבה בחדרך ,
מיד יתחיל לבך לפעוט
ולא ידום ,
ואתה תרגיט עצמך
"בגהינוט " .

א.ט. (כיחה ה')

ז ר ג י ר נ י

יום בהיר אחד ישבתי על הדשא שליד הסובך . "גורררר", אני שומע
אח קריאת היום, ואני רואה אותו בכנס לסובך ושומע שיחה זו :

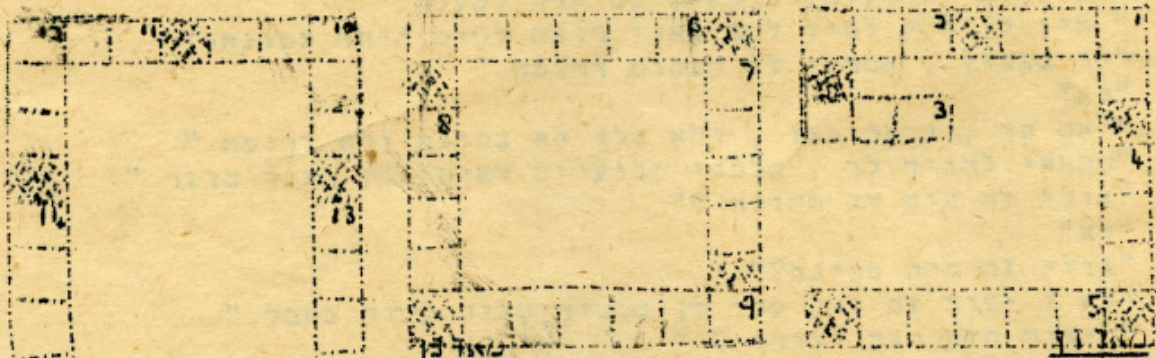
" עכשו חורי לדגור " אמר היום ליונה .
" רק עוד רגע , וכי לא דגרתי פחות מדי זמן ? "
" דגרת יותר מדי זמן . "
" אבל לי יותר זכות לדגור . "
" מדוע ? "
" אתה לא יודע ? "
" לא "

" הלוא אני הטלתי את הבציט . "
" וכי זה משנה ? "
" אני חושבת שכן , אבל אני לא יודעת . . כדאי לך לשאול את
הינשוף הזקן " .
" מה לי לינשוף ? תני לי עכשו לדגור ! "
" טוב - אתך לך . " (אומרת זאת ברובז וקמה) .
" חכי רגע . "
" מה אתה רוצה ? כבר נמאסה עליך הדגירה ? "
" חט וחלילה "

" אם כן מה רצונך ? "
" שכחתי להגיד לך שמטיל החוף בחוץ . כדאי לך להזהר, כי החול זה
חכם כמעט תפס אותי . "
" נזהרת אני יותר ממך , אני נצלתי מחיות אלה : כלב , זאב , תן
פרה ועז סוררת, שרצתה לרוץ אחרי כאשר ברחתי . "
" יכולה את ללכת , ואקרא לך אם יבקעו הגוזלים , טוב ? "
" טוב , שלום " .

א.צ. (כיחה ה')

מדור השבוע

(.1) לא פה .	(.1) חרס
(.4) טינת המדבר .	(.2) האטה הראשונה של אברהם .
(.7) היא דוגרת וחוא . .	(.3) מטקה נפוץ מאד .
(.8) מחלק החלב .	(.5) לא אליהם .
(10) חלק מגופנו .	(.6) נמצא 10 טעמים במטר .
(12) בין נער ובין חינוך .	(.9) מטפט ברביס
(13) על השולחן פורסים . .	(10) גוש אדמה
(14) מידת אורך .	(11) התרנגולות אוכלות (הסוך)

ר.נ. (פיחה ה')

מה מתרוש במשקי הילדים

ב ל ג ל

כחתנו קבלה השנה שיא חדש של ביציט. לרוב רובט הט מסוג א' ויש ביניהם כמה מסוג א' אקסטרה .

וביונים אנו מצליחים טוב מאד , מפני שבדגירה הראשונה הצלחנו . הצלחנו השנה מאד במכירת האוזים והברבורים , היות ומכרנו את רוב האוזים במחיר 6-7 לי . בשלאים אנו מצליחים די טוב .

ג ל ג ל

בגן הירק אנו מצליחים מצוין, מפני שכל הירקות הזרענו נקלטו בקרוב נמכור לעין-גב (אס יבואו) 500-600 שתילי חוח-טדה בקישואים הרוחנו טוב מאד .

ג ל ג ל

קעת יש לנו בלול כ-30 תרנגולות מטילות וכ-20 פודגיות .

בקיזור : הרוחנו השנה הרבה והצלחנו :

א.ט. ± ג.ע. (פיחה ה)

ביום אחד קריר נפגשו שני לויחנים מתחת לקוטב הצפוני. אמר אחד למשנהו :

"בא נטוט לטיל, למקום שאין שם קרח למעלה."
"אין לי חשק לטיל לסם, אני רוצה לטוט יותר צפונה."
"קר בצפון, אמרתי לך שנטוט דרומה."
"לא!"

"אם כך, נסאר כאן, ולא נלך לא צפונה ולא דרומה."
"שכחתי להגיד לך, סלפני טבועיים ראיתי מן יצור מוזר."
"אולי זה היה דג משונה?"
"לא!"

"אולי זה היה ספינה?"
"לא! יצור זה זרק עלי מן מכסיר, שהיה קטור בחבל."
"היצור הזה רצה לצודך?"
"כן!"

"בודאי היתה זו ספינת צידי לויחנים."
"יחכן."
"בשנים האחרונות יצורי היבשה רוצים לצודנו."
"נכון."

"על כן עלינו להזהר מאד!"
"מובן מאליו, תמיד אתה צודק."
"עכשו עלינו להטרד; סלום, ולהתראות בחודש הבא."
"סלום!"

כאשר נפרדו הידידים הלויחנים, הופיעה במקום הספינה של צידי הלויחנים ואז אמר הקפיטן !
"לפני עשר דקות היו כאן שני לויחנים, ועכשו כבר אינם."
ענה לו אחד המלחים :
"אני רואה מרחוק סילון של מים כמו טיס ללויחן."
"אם כך נרדוף אחריו," אמר הקפיטן .
הספינה התחילה לרדוף אחרי הלויחן .
פתאום הרגיש הלויחן טרודפים אחריו, והתחיל לברוח בכל הכח , לפתע נעלם מעיני המלחים .

ס ו ף

מה יקרה ללויחנים ? היפלו בידי הצידיים ? בינתיים לא נדע. זאת נדע רק בחדש הבא .

י.ר. (כיחה ה')

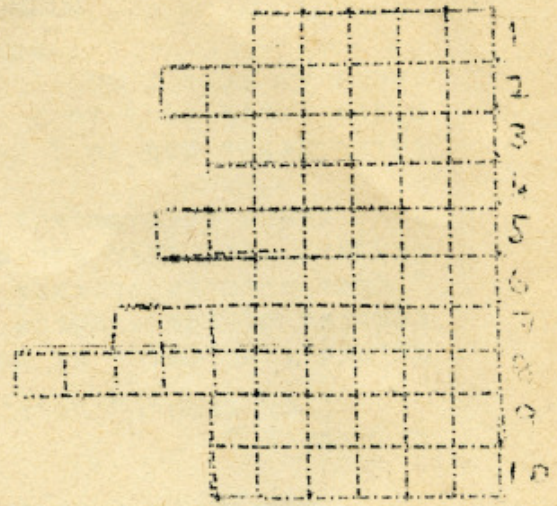
מבצע סיני

כדורים סרקו מעל לראשיהם של חילנו , פגזים זמזמו מעל לקודקודיהם של חברינו , נלחמו חילנו באל עריס , נלחמו חברינו ונצחו חיס . חילנו נלחמו באיי האלמוגים , בימי סופות רעמים וברקים . את זוג התותחים כבשו חילנו הרוגים כמעט לא נהרגו מתוך חברינו . נאצר מוכה ומיבב עצוב וקודר , משה דיין סמח וצוהל ולבו קל עליו . דוד בן גוריון אומר : נצחנו במבצע !!

ג.ע. (כיחה ה')

- (.1) שחקן מן הפועל צפה חלוץ שמאלי
- (.2) מטחק חביב בארץ
- (.3) שוער הפועל פ"ח
- (.4) שחקן מן הפועל פ"ח
- (.5) שחקן בהפועל ת"א
- (.6) מאמן לפני 3 שנים בקבוצת הפועל ר"ג
- (.7) מגן שמאלי בנבחרת ישראל .
- (.8) מקצוע באולימפידה
- (.9) שחקן מכבי ת"א - לפני 3 שנים קיצוני ימני .
- (10) אולימפידה 1952 נערכה בה . .

בשור הימני צריך לצאת
 שם של ארץ במרכז אירופה .

א.מ. (כיתה ה')

הייתי גנב

לפני שעליתי ארצה הייתי גר בכפר קטן , אשר בפולין . כל יום ויום הייתי הולך לחדר, עד שהגעתי לגיל מסויים , והורי נסעו לעיר ורשה הגדולה .

בעיר זו התחילה פרשת חיי החדשה . התחלתי ללכת לבית-ספר תיכון . בזמן הזה התחילו היהודים לחשוב כבר על העליה לארץ ישראל . הייתה חברה שהתאספה כל ערב . שם קבלו ידיעות מן הארץ , רקמו תוכניות חדשות, וברכו לשלום את אלה שאמרו שיצליחו לנסוע לארץ . גם אני מאד רציתי לנסע . אבל הורי לא הסכימו, ולא היה לי מספיק כסף .

התחלתי לנסות לקבל כסף מעבודה , ולעבוד אצל איש אחד , בעל מלאכה עשיר . כל היום הסתובבתי, אבל מי נותן העסקה ליהודים? ואם קבלתי עבודה היה שכרי זעום .

יום אחד, בלכתי לראות את יש עבודה בסבילי, ראיתי משהו נוצץ כרחוב . הייתה זאת טעת בוקר מוקדמת, וכמעט שאף אחד לא טייל בחוץ . קודם חשבתי שחפץ זה טחם קופסת פח שמתהו זרק לרחוב , אך מכיון שהייתי סקרן רציתי לראות ; אולי בכל זאת יש משהו בפנים ? אולי איזה פרי נסאר ?

הלכתי והרמתי את זה, ולתמהוני היה זה ארנק כסף שהור מצופה כמה חתיכות כסף שהור . בהתחלה מהרתי לשים את זה בכסי, כי יש לי צורך דחוף בכסף ; לאוכל , להורי ולעליתי ארצה . אך נזכרתי "אולי משהו שצריך כסף , נפל מידו ארנק זה ? " אבל נזכרתי עוד פעם בעליה ארצה ולא שמתי לב .

המסך

הייתי גנב (השקר)

בלי לזה שכתבתי. חשבתי בארנק וכל הדברים הטובים שאני יכול לעשות עם כספי. פתחתי את הפעם באה אלי המחשבה הזאת "אולי משהוא צריך בכסף זה? אולי משהוא לא טוב עשיתי טלפקחתי את הכסף? ואולי גנבתי כסף זה? אחרי מחשבות אלה נרדמתי.

למחרת בערב שהלכתי לאספה של החברה ראיתי את כל החברים מתאספים סביב בחור אחר אשר הביא מאמר מעתון יהודי וזאת האמרה: "לרבי היים העטיר נאבד ארנק כסף. הרבי רצה לשמור כסף זה לנדוניה של בתו. המוצא בבקשה להחזיר" אני האדמתי והלבנתי חליפות, אך למזלי אף אחד לא שם לב.

"כן, גנבתי." אמרתי בלבי. "את אחזיר כסף זה, אולי יחשוב בי הרבי?"

החלטתי לא לספר לאיש על דבר זה, אך מצפוני אמר לי כי מעשה רע עשיתי.

אחרי יומיים לא הרגשתי בכי טוב, כי דבר הגנבה הרגיזני ולבטוף לבשתי אמץ, והחלטתי ללכת לרבי!

כאשר הגעתי לבית הרבי, קבלני בשמחה, וכאשר הגשתי לו את הארנק אמר עוד יותר. פני היו אדומים מאד, וסטטאל הרבי למה פני אדומים כל כך גמגמתי, ולבטוף עניתי וספרתי לו את כל הפרטה.

"מעשה רע עשית, שלא החזרת במועד," אמר הרבי, "אבל אני מודה לך שהחזרת לי את ארנקי, כי חף אתה מפשע."

צ.א. כיחה ה'

ה ג ל ו ב ו ס

יום אחד, כאשר הלכתי לבית הספר (היה זה בגיל 11 בערך), ראיתי באחת התנויות גלובות יפה. יש בו שלשה צבעים: אדום, ירוק וכחול. לבי חטק בו; החלטתי שגלובוס זה יהיה שלי, אכתוב בו מכתבים, אצייר בו, והוא יהיה שלי.

הלכתי לבית הספר. לא חשבתי על הלמודים. לא הקשבתי לדברי המורה. רק חשבתי על הגלובות היפה והנחמד. נגמרו השעורים של המחצית הראשונה. יצאתי להפסקה. ישבתי בפינה אחת של החצר; לא רציתי לשחק, ולא שמעתי שחברי קרא לי. אפילו לחק כדורגל לא רציתי. רק על הגלובוס חשבתי והאיתנו כל הזמן בעיני.

נשמע קול אלצול הפעמון; ההפסקה נגמרה. כל הילדים רצים לכיתה. נכנסים ויושבים על ספסליהם, ואני האחרון. כל זמן הסעור הסתכלתי למעלה אל המנורה. חיכיתי לגמר הסעור, שאוכל ללכת הביתה, ולחשוב איך אטיג את הגלובוס. הלוואי שהיה בידי כסף יריל לקנות.

סוף סוף נגמר הסעור. הכנסתי את מחברותי, קלמרי, וכל ציודי לחוך הנקי, חבתי ורצתי החוצה. הייתי הראשון לצאת מן הכיתה.

הסתכלתי באותה החנות, וראיתי כי הגלובות יטנו עוד סס .
 ספרתי את כספי, אשר אמי נחנה לי בצאתי מן הבית לבית הספר .
 לא היה לי מטפיק כסף . היה לי רק חצי זירה . סאלתי את פי
 המוכרת, כמה עולה גלובות זה. הססה רגע וסאלה : " איזה צורך יש לך
 בגלובות זה ? " עניתי ואמרתי : " מה אכפת לך, איזה צורך יש לי
 בגלובות זה ? העיקר שחקבלי את הכסף . " " אם ככה תענה לי, לא
 אמכור לך את החפץ הזה . " " טוב, " אמרתי, " אחזיר לך כגמולך " .
 ובלבי חשבתי : " אם לא תמכור לי את הגלובות, לא אוכל לקבלו
 אלא בדרך אחת : בדרך הגנבה " אמרתי אומר, שבזמן שלא תראה,
 אגנוב את הגלובות , כי מאד רציתיו ; לא יהיו לי חייט בלעדיו .

בערב אחרי סעודתי פת ערביה , הלכתי לחנוכה הזאת . החנות
 היחה נעולה . נסיתי לטפס עד לאדן החלון והצלחתי . אך לא עלה
 בידי לפתוח את החלון . מה עשיתי? לקחתי חוט ברזל שהיה במקרה
 בכיסי, והכנסתי אותו לחור המנעול בחלון, ופתחתי . לבי הלם
 בקרבי . נגשתי אל המקום שבו הגלובות ולקחתי . לחצתי אל לבי
 והכנסתי לכיסי . חזרתי לאדן החלון . קפצתי החוצה, ונגעתי את
 החלון וברחתי . נמלטתי לנפשי , פו יחפסוני .

עליתי על משכבי מאוחר בלילה . חלמתי על הגלובות . חלמתי
 שהמוכרת באה הסכס בבוקר לחנות, ולא ראתה את הגלובות .

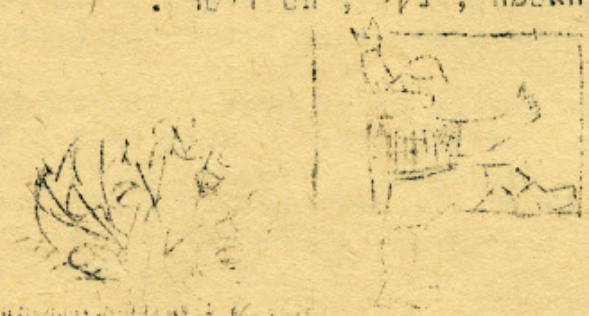
בהקיצותי משנתי, היחה השעה כבר שבע (באותו יום היה לי
 חופס כי המורה היה חולה) . קמתי ממשכבי, הרימותי את הכר, ולקחתי
 את הגלובות . החלפתי , אכלתי נח סהרית, והתחלתי כותב לחברי ,
 עט הגלובות , מכתב .

לאחר כמה ימים כסעברתי טוב ליד החנות , ראיתי את המוכרת -
 הגלובות ? " דבר לא ברור ועניתי לה : " לא " . היא הסתכלה
 בי בעיניה , כאילו על ידימיונה, שאני הוא זה .

רק עכשו חשבתי שאני גנבתי . ידעתי מה לעשות . להחזיר את
 הגלובות לא כדאי, " אבל מה תעשה בחפץ זה ? " חשבתי ולא מצאתי
 תחבולה . בסוף חשבתי : " אולי אחזיר את הגלובות ואגיד לה מה
 התחולל בלבי ? "

המורה טלפן שיתחיל ללמד מחר . התלפתי אאחזירו עוד היום . נגשתי
 אל המוכרת . ואמרתי לה : " אני הוא האסס. " הפעם היא סלחה לי . ראיתי
 על שפתיה חיוך . היא אמרה : " גט לי קרה דבר דומה כשהייתי צעירה!
 אחן לך את הגלובות הזה, ואני מקוה שלא תעשה זאת בפעם אחרת " . אמרתי
 לה : " לא אוכל לשמור את הגלובות אצלי. " נחתי לה את הגלובות . כך
 יצאתי מן האססה , נקי , חס וישר .

פ.ד. כיחה ה'

Handwritten signature or scribble at the bottom left of the page.

הילד שחשקה נפשו בדגל לשמחת תורה

היה היה פעם ילד קטן, ושמו יוסלי. יוסלי ומספחתו היו ענייט, ובקוטי הספיקו לקנות לחמם. יוסלי היה ילד כמו כל הילדים הענייט, אטר להט לא היו דברים כמו לילדים העשירים. אך הסתפקו במה שהיה לום. יוסלי היה הולך כל יום לחדר, וטם היה לומד תורה. כאשר רצה יוסלי לטחק באיזה מטחק היה מוצא לו גרוטאות של פח, ובטבילו גרוטאות אלו היו בתור צעצועיו, ולא חשב על צעצועיט ממט חדשיט.

יוסלי זה לא ינו במיוחד מבורך בטכל, אך לא היה טפט כל כך, וגם לא היה לו כך חרוץ. יוסלי טבל הרבה בחדר, ירמעט כל יום קבל על לחיו, ולפעמיט קבל כך, עד זב דט. הוא יל כמו כל הילדיט הענייט, מפני שהילדיט העשירים כמעט לא קימיט מהרב מכוח.

כך באמח היה המעשה. יום אחד, כאשר הלך כדרכו יום יום לחדר, עבר בדרכו בחנות קטנה של דברי מתיקה. יוסלי הביט בחנות זמן רב, עד שנזכר שהוא איננו בא להביט בחנות מתיקה אלא הוא בדרכו לחדר. ברב צער עזב את החנות.

יוסלי החל לרוץ בכל כוחו. פתאום יוסלי נתקל באבן גדולה, הוא נפל ופצע את ידיו ורגליו. יוסלי לא יכל להמטיך בדרכו, ורק יטב קצח, למנוחה קצרה. אחח הנשיט אטר בקרבה ראתה את יוסלי יושב וידני ורגליו פצועות. היא באה לעזרתו, וחבטה ורחצה את פצעיו, ואחר אמרה שילך יותר לאט, ופעט שניה יתחכל לאן הוא הולך, והיא הסתלקה. יוסלי הודה לה והמטיך בדרכו. הוא הגיע קצח מאוחר לחדר, ולכן פחד להכנס.

פתאום הופיע הטמט, הוא שאל את יוסלי לפטר הדבר שהוא איננו לומד? יוסלי טפר לטמט בדמעוח, את כל הדבריט שארעו לו בדרכו, ובטוף סיגט שעכטו הוא פוחד להכנס, הטמט רחט עליו ולוה אותו אל החדר, ואמר לרבי מה שארע ליוסלי. מכיון שזה היה מאוחר כבר להכנס לחדר פחר הילד, לכן אני לויחי אותו. אך שיצא הטמט מן החדר החל לגדף, ולחרף, את הילד. הרבי אמר: "אט אתה בא מאוחר, וקורה לך בדרכך מקריט, אתה לא צריך לבקט מאחריט ללות אותך לחדר זה, ופעט שניה תקבל עונש חמור בכדי שתלמד". ובטיוט המטפט נחן ליוסלי בעיטה, וסטירה על שתי לחיו, והזמין אותו בזעט לטבת. אחר המטיך הרבי ללמד. הרבי לימד באותה טעה על שמחת תורה, ואמר "שיהיה לכל ילד דגל עם נר ותפוח". יוסלי מאד הוולהב מזה, ורק חטב מתי יגיע הזמן, בוא יוכל להחזיק דגל זה ביד. אך ידע שהוריו לא עשירים, ולכן לא היה בטוח שיהיה לו דגל כמו לכלט. הוא רצה מאד בדגל כזה, לכן רצה להחליט, איך יקבל דגל לשמחת תורה.

יוסלי חטב כל כך על הדגל, שאפילו לא טם לב לטעוריו של הרבי. פתאום שאל אותו הרבי "מדוע חוגגיט את חג שמחת תורה?" יוסלי החל לגמגם, ולא ידע מה לענות. "מה אתה מגמגם ככה?" "האט אינך יודע לדבר מבלי לגמגם?" "טלח לי רבי", אמר יוסלי בקול רועד, "אני לא תקטבתי לשיעור." "מה, אינך מקטיב לטעוריי?" בוא מהר! בט למנה!" יוסלי ידע שעכטו רבו יכה אותו עד זב דט.

הילד שחשקה נפשו בדגל לשמחת תורה (המשך)

יוסלי פחד מאד מפני המכות , אך נוסף על היסורים אשר ייסרהו הרבי עם המקל גם כאבו לו פצעיו . יוסלי התחנן בפני הרבי שלא יכה אותו חזק , מפני שיש לו פצעים . הרבי החל לצחוק צחוק אכזרי ואמר : " פעם הבאתקסיב לשעורי , ותסתכל לאן הנך הולך. " ובסיום דברים נתן לו בעיטה , ונוסף נתן לו עם מקלו על אצבעותיו .

אחר אמר, שיש לכל הילדים הפסקה , ואחר הם יכולים ללכת הביתה . בחדר כל הילדים צחקו על יוסלי ; יוסלי התביס וניסה ללכת לפינה נסתרת , אך כל הילדים רדפו אחריו . אחד מסך לו באזן , אחד בשערות אחר שם לו רגל , וכל מיני שטויות . יוסלי בכל זאת חשב, איך לקבל לשמחת תורה דגל . הוא החליט לגנוב מקופת אביו הדלה , פרוטה ליוט, וכך יהיה לו מספיק כסף . וכך באמת היה . יוסלי לקח, בלי הרגשת אביו . ובאמת יוט לפני התקרב החג, קנה לו יוסלי דגל הדור ויפה, והחביא אותו בתוך מיטתו .

יוט לפני החג, קרא לו אביו ואמר : " הנני מביע את צערי, אך לא אוכל לקנות לך דגל השנה, מפני שאין לי כסף " . אך אל נא יחשב יוסלי, שלא אספתי בשבילך , אך הכסף לא הספיק . " יוסלי התחיל להרגיש רע, ופחד שאביו יכה אותו בגלל גניבתו . " למה אתה בוכה? " שואל אותו אביו של יוסלי . יוסלי פקפק ואחר סיפר לאביו מה שקרה . אביו טלח ליוסלי, ואמר שלא יקח דברים שלא שלו, ולא יגנוב . וכך יוסלי שמח, כמו כל הילדים, אם דגל של שמחת תורה .

א. ב-צ (ביחה ה')

מ ד ו ר ה ס פ ו ר ט

ליגה לאומית בכדורגל

- (.1) "הפועל" פ"ת - "הפועל" ת"א 2 : 0
- (.2) "הפועל" חיפה - "סמסון" ת"א 5 : 0
- (.3) "הפועל" ירושלים - "בית"ר" ת"א 2 : 1
- (.4) "מכבי" ת"א - "מכבי" נתניה 4 : 3
- (.5) "מכבי" חיפה - "מכבי" פ"ת 5 : 1
- (.6) "מכבי" יפו - "בני יהודה" ת"א 2 : 1

ליגה א' בכדורגל

- (.1) "בית"ר ירושלים - "הכח" ת"א 0 : 0
- (.2) "הפועל" רמלה - "הפועל" רחובות 2 : 1
- (.3) "הפועל" חדרה - "הפועל" באר-שבע 3 : 2
- (.4) "הפועל" הרצליה - "הפועל" כפר סבא 4 : 2
- (.5) "הפועל" טבריה - "מכבי" חדרה 7 : 1
- (.6) "הפועל" רמת גן - "מכבי" סעריים 0 : 0
- (.7) "הפועל" קרית חיים - "הפועל" מחנה יהודה 5 : 0

י.ע. כיתה ג'

יום ו' א' אדר תשכ"א

מספחת דוארי חזרה למסק עם ילדיהם . כשהם מביאים הרבה מאד "בלופים ומאיסס" . ועכשו בשי תהיה החובסת של המסק .

אג פורים יהיה עוד שבועים . והילדים מכינים את עצמם . הרבה חברים מהמסק יסעו לנגב.

לפני הרבה זמן המסק קבל סוסה וסמה "ציביה" .

"מפעל הפרח" שלח לנו מעטפות בכדי לשלוח לגולה את פרחי ארצנו .

א.נ. ביתה ג'.

פ ו ר י ט ק ר ב

רוב הילדים כבר יודעים למה הם יתחפשו וכבר פתחו את חדר התחפושות ויש חור ארוך מאד .

גם התחילו להכין הצגות , וריקודים מפני שפורים קרב .

יש שמתחפשים לחיות , או לבעלי מקצוע , או לבני ארץ , או למלכות , ונסיכות , או להמן ואחשורוש ועוד הרבה דברים אחרים .

יש כמה שסומרים את התחפושת בסוד ויש לא שומרים בסוד .

נ.ג. ביתה ג'.

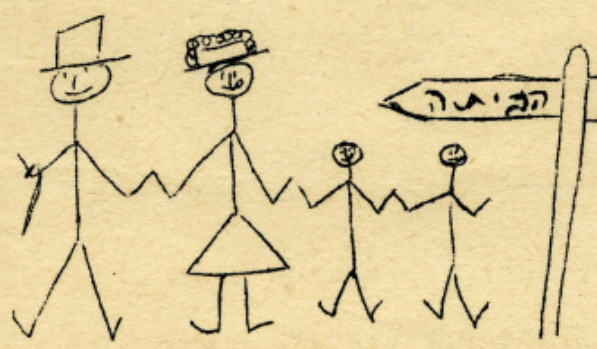
ה ש ר ג ר

ליונים שלנו יש גוזל, וראינו איך טפלו בו והאכילו אותו .
הוא כבר גדל , והוא זכר . ואנחנו למדנו קצת ע"י הסובך .

א.ח. כיתה ג'.

משפחה דוארי חזרה

אחרי 2½ שנים בשליחות באוסטרליה חזרה מספ' דוארי
לכפר הנשיא . לא קרו כל שנויים - נסעו וחזרו עם
שני ילדים . הוא שמן והיא רזה והשימחה רבה, עזה .
בחדר האוכל התכונה רבה . מה קרה ? המשפחה חזרה !

איזו משפחה ? דוארי כמובן .
ומיד מגישים אוכל מוכן ~~אוסטרליה~~
והילדים, רק אנגלית,
אך יאיר כבר כותב בעברית
כותב ולא יודע מה
ומדבר אנגלית חמה .

זהו הסוף. העיקר שחזרה משפחת דוארי מאוסטרליה .

ב.ב. כיתה ג'.